Számítási modellek

6. előadás

A RAM gép egy speciális regiszter gép.

A RAM gép egy speciális **regiszter gép**. A regiszter gépek olyan gépek, ahol

 adott vagy előre meghatározott számú vagy korlátlan számú regiszter (memóriarekesz), amit együtt tekinthetünk a gép memóriájának.

- adott vagy előre meghatározott számú vagy korlátlan számú regiszter (memóriarekesz), amit együtt tekinthetünk a gép memóriájának.
- a regiszterek tartalma egy korlátlan méretű természetes szám lehet (úgy is gondolhatunk rá, hogy a regiszterekben zsetonok vannak) [mi: kényelmi szempontból negatív számok is],

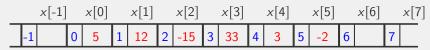
- adott vagy előre meghatározott számú vagy korlátlan számú regiszter (memóriarekesz), amit együtt tekinthetünk a gép memóriájának.
- a regiszterek tartalma egy korlátlan méretű természetes szám lehet (úgy is gondolhatunk rá, hogy a regiszterekben zsetonok vannak) [mi: kényelmi szempontból negatív számok is],
- a gép egy limitált utasításkészlettel rendelkezik, ami tipikusan tartalmaz minimum 1-2 aritmetikai és egy kontrol (feltételes ugrás) utasítást,

- adott vagy előre meghatározott számú vagy korlátlan számú regiszter (memóriarekesz), amit együtt tekinthetünk a gép memóriájának.
- a regiszterek tartalma egy korlátlan méretű természetes szám lehet (úgy is gondolhatunk rá, hogy a regiszterekben zsetonok vannak) [mi: kényelmi szempontból negatív számok is],
- a gép egy limitált utasításkészlettel rendelkezik, ami tipikusan tartalmaz minimum 1-2 aritmetikai és egy kontrol (feltételes ugrás) utasítást,
- a címkézett utasítások listája lehet külön programtárban vagy valamely regiszterben tárolva,

- adott vagy előre meghatározott számú vagy korlátlan számú regiszter (memóriarekesz), amit együtt tekinthetünk a gép memóriájának.
- a regiszterek tartalma egy korlátlan méretű természetes szám lehet (úgy is gondolhatunk rá, hogy a regiszterekben zsetonok vannak) [mi: kényelmi szempontból negatív számok is],
- a gép egy limitált utasításkészlettel rendelkezik, ami tipikusan tartalmaz minimum 1-2 aritmetikai és egy kontrol (feltételes ugrás) utasítást,
- a címkézett utasítások listája lehet külön programtárban vagy valamely regiszterben tárolva,
- az utasításkészlet egyes modelleknél tartalmazhat indirekt címzésű utasítást is,

- adott vagy előre meghatározott számú vagy korlátlan számú regiszter (memóriarekesz), amit együtt tekinthetünk a gép memóriájának.
- a regiszterek tartalma egy korlátlan méretű természetes szám lehet (úgy is gondolhatunk rá, hogy a regiszterekben zsetonok vannak) [mi: kényelmi szempontból negatív számok is],
- a gép egy limitált utasításkészlettel rendelkezik, ami tipikusan tartalmaz minimum 1-2 aritmetikai és egy kontrol (feltételes ugrás) utasítást,
- a címkézett utasítások listája lehet külön programtárban vagy valamely regiszterben tárolva,
- az utasításkészlet egyes modelleknél tartalmazhat indirekt címzésű utasítást is,
- az aritmetikai utasításokat vagy minden vagy csak egy speciális regiszter tudja elvégezni.

Példa:

Memória

0	x[5] := x[5] + 1;
1	IF $x[5] \le 0$ THEN GOTO 0;
2	x[x[4]] := x[1];
3	IF $x[2] \leqslant 0$ THEN GOTO 2;
4	
5	
6	
7	

Programtár

 A RAM gép működése a programtárjának és a memóriájának tartalmától függ.

- A RAM gép működése a programtárjának és a memóriájának tartalmától függ.
- ► A memória végtelen sok regiszterből (memóriarekeszből) áll, melyek az egész számokkal (ℤ elemivel) vannak címezve.

- A RAM gép működése a programtárjának és a memóriájának tartalmától függ.
- A memória végtelen sok regiszterből (memóriarekeszből) áll, melyek az egész számokkal (ℤ elemivel) vannak címezve.
- Minden $i \in \mathbb{Z}$ esetén az i-edik memóriarekesz egy $x[i] \in \mathbb{Z}$ egész számot tartalmaz. A memóriarekeszek közül mindig csak véges soknak nem 0 a tartalma. Az egyes memóriarekeszek tartalma a működés során változhat.

- A RAM gép működése a programtárjának és a memóriájának tartalmától függ.
- A memória végtelen sok regiszterből (memóriarekeszből) áll, melyek az egész számokkal (Z elemivel) vannak címezve.
- Minden $i \in \mathbb{Z}$ esetén az i-edik memóriarekesz egy $x[i] \in \mathbb{Z}$ egész számot tartalmaz. A memóriarekeszek közül mindig csak véges soknak nem 0 a tartalma. Az egyes memóriarekeszek tartalma a működés során változhat.
- A programtár potenciálisan végtelen sok, 0,1,2,... címkékkel ellátott rekeszből áll; ebbe egy adott gépi kódszerű programnyelven egy véges hosszúságú programot írhatunk (rekeszenként 1 utasítással). A RAM gép programja a gép működése során állandó.

- A RAM gép működése a programtárjának és a memóriájának tartalmától függ.
- ► A memória végtelen sok regiszterből (memóriarekeszből) áll, melyek az egész számokkal (ℤ elemivel) vannak címezve.
- Minden $i \in \mathbb{Z}$ esetén az i-edik memóriarekesz egy $x[i] \in \mathbb{Z}$ egész számot tartalmaz. A memóriarekeszek közül mindig csak véges soknak nem 0 a tartalma. Az egyes memóriarekeszek tartalma a működés során változhat.
- A programtár potenciálisan végtelen sok, 0,1,2,... címkékkel ellátott rekeszből áll; ebbe egy adott gépi kódszerű programnyelven egy véges hosszúságú programot írhatunk (rekeszenként 1 utasítással). A RAM gép programja a gép működése során állandó.
- Két fontos különbség a számláló gépekhez képest (amik a legegyszerűbb regiszter gépek): a korlátlan számban rendelkezésre álló memóriarekesz és az indirekt címzésű utasítások használata.

Definíció

Definíció

Definíció

Definíció

Definíció

$$x[i] := x[i] - 1; \qquad (i \in \mathbb{Z})$$

Definíció

Definíció

Definíció

▶ IF
$$x[i] \le 0$$
 THEN GOTO p ; $(i \in \mathbb{Z}, 0 \le p \le n)$

Mivel az első komponens, a memória szerkezete minden RAM gépre azonos ezért a RAM gépet azonosíthatjuk a *P* programjával.

Mivel az első komponens, a memória szerkezete minden RAM gépre azonos ezért a RAM gépet azonosíthatjuk a P programjával.

Definíció

Egy RAM-gép bemenete egy természetes számokból álló véges sorozat, amelynek a hosszát az x[0] memóriarekeszbe, elemeit pedig rendre az $x[1], x[2], \ldots x[x[0]]$ memóriarekeszekbe írjuk be. A többi memóriarekesz tartalma 0.

Mivel az első komponens, a memória szerkezete minden RAM gépre azonos ezért a RAM gépet azonosíthatjuk a P programjával.

Definíció

Egy RAM-gép bemenete egy természetes számokból álló véges sorozat, amelynek a hosszát az x[0] memóriarekeszbe, elemeit pedig rendre az $x[1], x[2], \dots x[x[0]]$ memóriarekeszekbe írjuk be. A többi memóriarekesz tartalma 0.

Megjegyzés: A bemenet hosszát azért tároljuk el x[0]-ban, hogy lehessen 0 is egy bemenethez tartozó rekesz tartalma.

Mivel az első komponens, a memória szerkezete minden RAM gépre azonos ezért a RAM gépet azonosíthatjuk a P programjával.

Definíció

Egy RAM-gép bemenete egy természetes számokból álló véges sorozat, amelynek a hosszát az x[0] memóriarekeszbe, elemeit pedig rendre az $x[1], x[2], \dots x[x[0]]$ memóriarekeszekbe írjuk be. A többi memóriarekesz tartalma 0.

Megjegyzés: A bemenet hosszát azért tároljuk el x[0]-ban, hogy lehessen 0 is egy bemenethez tartozó rekesz tartalma.

Teljes indukcióval könnyen látható, hogy a program végrehajtása során a nem-0 tartalmú memóriarekeszek száma mindig véges.

Mivel az első komponens, a memória szerkezete minden RAM gépre azonos ezért a RAM gépet azonosíthatjuk a P programjával.

Definíció

Egy RAM-gép bemenete egy természetes számokból álló véges sorozat, amelynek a hosszát az x[0] memóriarekeszbe, elemeit pedig rendre az $x[1], x[2], \ldots x[x[0]]$ memóriarekeszekbe írjuk be. A többi memóriarekesz tartalma 0.

Megjegyzés: A bemenet hosszát azért tároljuk el x[0]-ban, hogy lehessen 0 is egy bemenethez tartozó rekesz tartalma.

Teljes indukcióval könnyen látható, hogy a program végrehajtása során a nem-0 tartalmú memóriarekeszek száma mindig véges.

Észrevétel: Az értékadások egész szám(ok)ból aritmetikai műveletekkel egész értéket adnak vissza, így (mivel a rekeszek tartalma kezdetben egész) a működés során $x[i] \in \mathbb{Z}$ mindvégig fennáll $(i \in \mathbb{Z})$.

Definíció

A RAM gép programja a feltételes ugrás kivételével szekvenciálisan hajtódik végre, $(i-1,\omega_{i-1})$ -t (i,ω_i) követi $(1 \le i \le n)$.

Definíció

- A RAM gép programja a feltételes ugrás kivételével szekvenciálisan hajtódik végre, $(i-1,\omega_{i-1})$ -t (i,ω_i) követi $(1 \le i \le n)$.
- ▶ Ha ω_k IF $x[i] \le 0$ THEN GOTO p; $(i \in \mathbb{Z}, \ 0 \le p \le n)$ típusú utasítás, akkor a feltétel teljesülése esetén a program (p,ω_p) -vel, egyébként pedig $(k+1,\omega_{k+1})$ -el folytatódik.

Definíció

- A RAM gép programja a feltételes ugrás kivételével szekvenciálisan hajtódik végre, $(i-1,\omega_{i-1})$ -t (i,ω_i) követi $(1 \le i \le n)$.
- ▶ Ha ω_k IF $x[i] \le 0$ THEN GOTO p; $(i \in \mathbb{Z}, \ 0 \le p \le n)$ típusú utasítás, akkor a feltétel teljesülése esetén a program (p, ω_p) -vel, egyébként pedig $(k+1, \omega_{k+1})$ -el folytatódik.
- Egy RAM gép program működése végetér, ha egy olyan programsorhoz ér, amiben nincs utasítás.

Definíció

- A RAM gép programja a feltételes ugrás kivételével szekvenciálisan hajtódik végre, $(i-1,\omega_{i-1})$ -t (i,ω_i) követi $(1 \le i \le n)$.
- ► Ha ω_k IF $x[i] \le 0$ THEN GOTO p; $(i \in \mathbb{Z}, \ 0 \le p \le n)$ típusú utasítás, akkor a feltétel teljesülése esetén a program (p, ω_p) -vel, egyébként pedig $(k+1, \omega_{k+1})$ -el folytatódik.
- Egy RAM gép program működése végetér, ha egy olyan programsorhoz ér, amiben nincs utasítás.
- A RAM gép kimenete alatt a program megállásakor az $\langle x[i] \rangle_{i \in \mathbb{Z}}$ rekeszek tartalmát értjük.

Definíció

- A RAM gép programja a feltételes ugrás kivételével szekvenciálisan hajtódik végre, $(i-1,\omega_{i-1})$ -t (i,ω_i) követi $(1 \le i \le n)$.
- ► Ha ω_k IF $x[i] \le 0$ THEN GOTO p; $(i \in \mathbb{Z}, \ 0 \le p \le n)$ típusú utasítás, akkor a feltétel teljesülése esetén a program (p, ω_p) -vel, egyébként pedig $(k+1, \omega_{k+1})$ -el folytatódik.
- Egy RAM gép program működése végetér, ha egy olyan programsorhoz ér, amiben nincs utasítás.
- A RAM gép kimenete alatt a program megállásakor az $\langle x[i] \rangle_{i \in \mathbb{Z}}$ rekeszek tartalmát értjük.

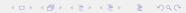
A fentiek alapján a kimenet mindig végesen reprezentálható.

Definíció

- A RAM gép programja a feltételes ugrás kivételével szekvenciálisan hajtódik végre, $(i-1,\omega_{i-1})$ -t (i,ω_i) követi $(1 \le i \le n)$.
- ► Ha ω_k IF $x[i] \le 0$ THEN GOTO p; $(i \in \mathbb{Z}, \ 0 \le p \le n)$ típusú utasítás, akkor a feltétel teljesülése esetén a program (p,ω_p) -vel, egyébként pedig $(k+1,\omega_{k+1})$ -el folytatódik.
- Egy RAM gép program működése végetér, ha egy olyan programsorhoz ér, amiben nincs utasítás.
- A RAM gép kimenete alatt a program megállásakor az $\langle x[i] \rangle_{i \in \mathbb{Z}}$ rekeszek tartalmát értjük.

A fentiek alapján a kimenet mindig végesen reprezentálható.

Alternatív kimenet: kijelölhetünk bizonyos rekesz(eke)t kimeneti rekesszé.

RAM gép programjának futási ideje

A végrehajtott utasítások száma, nem a legjobb mérőszáma annak, hogy mennyit dolgozik a RAM gép.

Két nagyon nagy természetes szám összeadása ne legyen egységnyi művelet.

RAM gép programjának futási ideje

A végrehajtott utasítások száma, nem a legjobb mérőszáma annak, hogy mennyit dolgozik a RAM gép.

Két nagyon nagy természetes szám összeadása ne legyen egységnyi művelet.

Definíció

A logaritmikus költségű RAM gép modellben a egyes utasítások végrehajtásának költsége a benne szereplő természetes számok (rekeszcímek és tartalmak) kettes számrendszerbeli jegyeinek száma. A P RAM gép program futási ideje egy / inputra a P által /-re végrehajtott utasítások költségeinek összege.

RAM gép programjának futási ideje

A végrehajtott utasítások száma, nem a legjobb mérőszáma annak, hogy mennyit dolgozik a RAM gép.

Két nagyon nagy természetes szám összeadása ne legyen egységnyi művelet.

Definíció

A logaritmikus költségű RAM gép modellben a egyes utasítások végrehajtásának költsége a benne szereplő természetes számok (rekeszcímek és tartalmak) kettes számrendszerbeli jegyeinek száma. A P RAM gép program futási ideje egy / inputra a P által /-re végrehajtott utasítások költségeinek összege.

Néha e helyett két paraméterrel jellemezzük a futási időt, pl. "a gép legfeljebb O(f(n)) lépést végez kettes számrendszerben legfeljebb O(g(n)) jegyű számokon".

RAM gép programjának futási ideje

A végrehajtott utasítások száma, nem a legjobb mérőszáma annak, hogy mennyit dolgozik a RAM gép.

Két nagyon nagy természetes szám összeadása ne legyen egységnyi művelet.

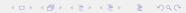
Definíció

A logaritmikus költségű RAM gép modellben a egyes utasítások végrehajtásának költsége a benne szereplő természetes számok (rekeszcímek és tartalmak) kettes számrendszerbeli jegyeinek száma. A P RAM gép program futási ideje egy / inputra a P által /-re végrehajtott utasítások költségeinek összege.

Néha e helyett két paraméterrel jellemezzük a futási időt, pl.

"a gép legfeljebb O(f(n)) lépést végez kettes számrendszerben legfeljebb O(g(n)) jegyű számokon".

Ekkor persze a gép O(f(n)g(n)) futási idejű.

Feladat: Írjunk programot RAM gépre, mely egy N pozitív egészre meghatározza a legnagyobb olyan m-t melyre $2^m \le N$ (azaz $m = \lfloor \log_2 N \rfloor$). A program O(m) lépést tegyen m jegyű számokkal.

Feladat: Írjunk programot RAM gépre, mely egy N pozitív egészre meghatározza a legnagyobb olyan m-t melyre $2^m \le N$ (azaz $m = \lfloor \log_2 N \rfloor$). A program O(m) lépést tegyen m jegyű számokkal.

Megoldás: A bemenet az x[0] rekeszben van, minden más rekesz tartalma 0, a kimenet az x[1] rekeszben lesz.

Feladat: Írjunk programot RAM gépre, mely egy N pozitív egészre meghatározza a legnagyobb olyan m-t melyre $2^m \le N$ (azaz $m = \lfloor \log_2 N \rfloor$). A program O(m) lépést tegyen m jegyű számokkal.

Megoldás: A bemenet az x[0] rekeszben van, minden más rekesz tartalma 0, a kimenet az x[1] rekeszben lesz.

```
0  x[2] := x[2] + 1;
```

1
$$x[3] := x[2];$$

2
$$x[2] := x[2] + x[3];$$

3
$$x[4] := x[0] - x[2];$$

4
$$x[4] := x[4] + 1;$$

5 IF
$$x[4] \le 0$$
 THEN GOTO 8;

6
$$x[1] := x[1] + 1;$$

7 IF
$$x[5] \leq 0$$
 THEN GOTO 1;

8

Állítás: Kiszámítható $O(\log N)$ lépésben, $O(\log N)$ jegyű számokkal N kettes számrendszerbeli alakja.

Állítás: Kiszámítható $O(\log N)$ lépésben, $O(\log N)$ jegyű számokkal N kettes számrendszerbeli alakja.

Ötlet: Az előző feladat alapján állítsuk elő $m = \lfloor \log_2 N \rfloor$ -t. Majd $0, \ldots m$ -re állítsuk elő a 2-hatványokat m+1 egymást követő rekeszben (2 utasítás kettőhatványonként). Majd N-ből a legnagyobbtól a legkisebb felé haladva kivonva sorra a 2-hatványokat a rekeszek feltölthetők a 2-es számrendszerbeli alak bitjeivel.

Állítás: Kiszámítható $O(\log N)$ lépésben, $O(\log N)$ jegyű számokkal N kettes számrendszerbeli alakja.

Ötlet: Az előző feladat alapján állítsuk elő $m = \lfloor \log_2 N \rfloor$ -t. Majd $0, \ldots m$ -re állítsuk elő a 2-hatványokat m+1 egymást követő rekeszben (2 utasítás kettőhatványonként). Majd N-ből a legnagyobbtól a legkisebb felé haladva kivonva sorra a 2-hatványokat a rekeszek feltölthetők a 2-es számrendszerbeli alak bitjeivel.

Alternatív input fogalom: Az input mindig egyetlen, de méretében nem korlátozott N természetes szám az x[0] rekeszben. A fentiek alapján hatékonyan, azaz $O(\log N)$ lépésben, $O(\log N)$ jegyű számokkal átkonvertálható az eredeti alakra.

Tétel

Ha egy függvény f(n) időkorlátos TG-pel kiszámítható, akkor konstruálható O(f(n)) lépésszámú $O(\log f(n))$ jegyű számokkal dolgozó program RAM gépre ami ugyanazt a függvényt számítja ki.

Tétel

Ha egy függvény f(n) időkorlátos TG-pel kiszámítható, akkor konstruálható O(f(n)) lépésszámú $O(\log f(n))$ jegyű számokkal dolgozó program RAM gépre ami ugyanazt a függvényt számítja ki.

Bizonyítás: Mivel a TG egy függvényt számít ki, feltehetjük, hogy a TG-nek egyetlen megállási állapota van.

Tétel

Ha egy függvény f(n) időkorlátos TG-pel kiszámítható, akkor konstruálható O(f(n)) lépésszámú $O(\log f(n))$ jegyű számokkal dolgozó program RAM gépre ami ugyanazt a függvényt számítja ki.

Bizonyítás: Mivel a TG egy függvényt számít ki, feltehetjük, hogy a TG-nek egyetlen megállási állapota van.

Legyen
$$M = \langle Q, \Sigma, \Gamma, \delta, q_1, q_r \rangle$$
 TG, ahol $r \geqslant 1$, $Q = \{q_1, \dots, q_r\}$, $\Gamma = \{0, 1, \dots |\Gamma| - 1\}$, q_r a megállási, q_1 a kezdőállapot.

Tétel

Ha egy függvény f(n) időkorlátos TG-pel kiszámítható, akkor konstruálható O(f(n)) lépésszámú $O(\log f(n))$ jegyű számokkal dolgozó program RAM gépre ami ugyanazt a függvényt számítja ki.

Bizonyítás: Mivel a TG egy függvényt számít ki, feltehetjük, hogy a TG-nek egyetlen megállási állapota van.

Legyen $M = \langle Q, \Sigma, \Gamma, \delta, q_1, q_r \rangle$ TG, ahol $r \geqslant 1$, $Q = \{q_1, \dots, q_r\}$, $\Gamma = \{0, 1, \dots |\Gamma| - 1\}$, q_r a megállási, q_1 a kezdőállapot.

A Turing gép számolásának szimulálása során a RAM gép 2*i*-edik memóriarekeszében ugyanaz a Γ-beli szám fog állni, mint a Turing gép szalagjának *i*-edik cellájában.

Tétel

Ha egy függvény f(n) időkorlátos TG-pel kiszámítható, akkor konstruálható O(f(n)) lépésszámú $O(\log f(n))$ jegyű számokkal dolgozó program RAM gépre ami ugyanazt a függvényt számítja ki.

Bizonyítás: Mivel a TG egy függvényt számít ki, feltehetjük, hogy a TG-nek egyetlen megállási állapota van.

Legyen $M = \langle Q, \Sigma, \Gamma, \delta, q_1, q_r \rangle$ TG, ahol $r \geqslant 1$, $Q = \{q_1, \dots, q_r\}$, $\Gamma = \{0, 1, \dots |\Gamma| - 1\}$, q_r a megállási, q_1 a kezdőállapot.

A Turing gép számolásának szimulálása során a RAM gép 2i-edik memóriarekeszében ugyanaz a Γ -beli szám fog állni, mint a Turing gép szalagjának i-edik cellájában. Feltehető, hogy az input M nulladik cellájánál kezdődik, így egy n hosszú input első betűje a RAM gép x[0] rekeszében, utolsó betűje x[2n-2]-ben található.

Tétel

Ha egy függvény f(n) időkorlátos TG-pel kiszámítható, akkor konstruálható O(f(n)) lépésszámú $O(\log f(n))$ jegyű számokkal dolgozó program RAM gépre ami ugyanazt a függvényt számítja ki.

Bizonyítás: Mivel a TG egy függvényt számít ki, feltehetjük, hogy a TG-nek egyetlen megállási állapota van.

Legyen $M = \langle Q, \Sigma, \Gamma, \delta, q_1, q_r \rangle$ TG, ahol $r \geqslant 1$, $Q = \{q_1, \dots, q_r\}$, $\Gamma = \{0, 1, \dots |\Gamma| - 1\}$, q_r a megállási, q_1 a kezdőállapot.

A Turing gép számolásának szimulálása során a RAM gép 2i-edik memóriarekeszében ugyanaz a Γ -beli szám fog állni, mint a Turing gép szalagjának i-edik cellájában. Feltehető, hogy az input M nulladik cellájánál kezdődik, így egy n hosszú input első betűje a RAM gép x[0] rekeszében, utolsó betűje x[2n-2]-ben található.

A kis, páratlan indexű rekeszeket használjuk minden másra. x[1] tartalma a működés során mindig a fej helyzetének megfelelő cella sorszáma.

Programunk P_i $(1 \le i \le r)$ és $Q_{i,j}$ $(1 \le i \le r-1, 0 \le j \le |\Gamma|-1)$ részekből fog állni.

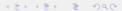
Programunk P_i $(1 \leqslant i \leqslant r)$ és $Q_{i,j}$ $(1 \leqslant i \leqslant r-1, 0 \leqslant j \leqslant |\Gamma|-1)$ részekből fog állni. A P_i programrész $1 \leqslant i \leqslant r-1$ akkor kerül meghívásra, ha a Turing gép vezérlőegysége egy átmenet után az i-edik állapotába kerül, ekkor a RAM program a szalagon olvasott betű (j) függvényében elágazik a $Q_{i,j}$ programrészekre.

Programunk P_i $(1\leqslant i\leqslant r)$ és $Q_{i,j}$ $(1\leqslant i\leqslant r-1,0\leqslant j\leqslant |\Gamma|-1)$ részekből fog állni. A P_i programrész $1\leqslant i\leqslant r-1$ akkor kerül meghívásra, ha a Turing gép vezérlőegysége egy átmenet után az i-edik állapotába kerül, ekkor a RAM program a szalagon olvasott betű (j) függvényében elágazik a $Q_{i,j}$ programrészekre.

A P_i programrész $(1 \leqslant i \leqslant r - 1)$:

```
 \begin{split} x[3] &:= x[x[1]]; \\ \text{IF } x[3] \leqslant 0 \text{ THEN GOTO } [Q_{i,0} \text{ címe}]; \\ x[3] &:= x[3] - 1; \\ \text{IF } x[3] \leqslant 0 \text{ THEN GOTO } [Q_{i,1} \text{ címe}]; \\ \vdots \\ x[3] &:= x[3] - 1; \\ \text{IF } x[3] \leqslant 0 \text{ THEN GOTO } [Q_{i,|\Gamma|-1} \text{ címe}]; \end{split}
```

A P_r programrész álljon egyetlen üres programsorból.

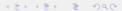

Programunk P_i $(1\leqslant i\leqslant r)$ és $Q_{i,j}$ $(1\leqslant i\leqslant r-1,0\leqslant j\leqslant |\Gamma|-1)$ részekből fog állni. A P_i programrész $1\leqslant i\leqslant r-1$ akkor kerül meghívásra, ha a Turing gép vezérlőegysége egy átmenet után az i-edik állapotába kerül, ekkor a RAM program a szalagon olvasott betű (j) függvényében elágazik a $Q_{i,j}$ programrészekre.

A P_i programrész $(1 \leqslant i \leqslant r - 1)$:

```
 \begin{split} x[3] &:= x[x[1]]; \\ \text{IF } x[3] \leqslant 0 \text{ THEN GOTO } [Q_{i,0} \text{ címe}]; \\ x[3] &:= x[3] - 1; \\ \text{IF } x[3] \leqslant 0 \text{ THEN GOTO } [Q_{i,1} \text{ címe}]; \\ \vdots \\ x[3] &:= x[3] - 1; \\ \text{IF } x[3] \leqslant 0 \text{ THEN GOTO } [Q_{i,|\Gamma|-1} \text{ címe}]; \end{split}
```

A P_r programrész álljon egyetlen üres programsorból.

 $Q_{i,j}$ programrész akkor kerül meghívásra, ha az i-edik állapotban j-t olvas a fej. Ekkor a TG átírja az x[1]-edik rekeszt $\delta(q_i,j)=(q_{\alpha(i,j)},\beta(i,j),\gamma(i,j))$ szerint $\beta(i,j)$ -re, módosítja x[1]-et $\gamma(i,j)$ szerint, és az új, $q_{\alpha(i,j)}$ állapotának megfelelő $P_{\alpha(i,j)}$ programrészre ugrik.

 $Q_{i,j}$ programrész akkor kerül meghívásra, ha az i-edik állapotban j-t olvas a fej. Ekkor a TG átírja az x[1]-edik rekeszt $\delta(q_i,j)=(q_{\alpha(i,j)},\beta(i,j),\gamma(i,j))$ szerint $\beta(i,j)\text{-re},$ módosítja $x[1]\text{-et}\ \gamma(i,j)$ szerint, és az új, $q_{\alpha(i,j)}$ állapotának megfelelő $P_{\alpha(i,j)}$ programrészre ugrik. A $Q_{i,j}$ programrész:

```
x[3] := 0;
x[3] := x[3] + 1;

\vdots

x[3] := x[3] + 1; \beta(i,j) -szer
x[x[1]] := x[3]:
x[1] := x[1] + 1:
                                     ha \gamma(i,j) = R
x[1] := x[1] + 1;
                                     ha \gamma(i,j) = R
x[1] := x[1] - 1;
                            ha \gamma(i,j) = L
x[1] := x[1] - 1;
                                     ha \gamma(i,j) = L
 x[3] := 0:
 IF x[3] \leq 0 THEN GOTO [P_{\alpha(i,j)} \text{ címe}];
```


A főprogram:

```
x[1] := 0;
P_1
\vdots
P_r
Q_{0,0}
\vdots
Q_{r-1,|\Gamma|-1}
```

Ezzel a Turing gép szimulálását befejeztük.

A futási időre vonatkozó állítás abból következik, hogy a Turing gép minden lépésének szimulálása legfeljebb $3|\Gamma|+6=O(1)$ RAM gép utasítással történik, így a RAM gép O(f(n)) utasítást hajt végre. f(n) lépésben a Turing gép legfeljebb egy -f(n) és f(n) közötti sorszámú cellába írhat bármit is. Így a program egyes lépéseiben $O(\log f(n))$ hosszúságú számokkal dolgozunk. $\square$

Tétel

Minden RAM gépre írt programhoz van olyan Turing gép, amely minden bemenetre ugyanazt a kimenetet számítja ki, mint a RAM gép. Ha a RAM-gép futási ideje f(n), akkor a Turing gép $O(f(n)^2)$ időkorlátos.

Tétel

Minden RAM gépre írt programhoz van olyan Turing gép, amely minden bemenetre ugyanazt a kimenetet számítja ki, mint a RAM gép. Ha a RAM-gép futási ideje f(n), akkor a Turing gép $O(f(n)^2)$ időkorlátos.

Bizonyítás: A RAM-gép számolását egy négyszalagos Turing géppel fogjuk szimulálni.

Tétel

Minden RAM gépre írt programhoz van olyan Turing gép, amely minden bemenetre ugyanazt a kimenetet számítja ki, mint a RAM gép. Ha a RAM-gép futási ideje f(n), akkor a Turing gép $O(f(n)^2)$ időkorlátos.

Bizonyítás: A RAM-gép számolását egy négyszalagos Turing géppel fogjuk szimulálni.

Alapötlet: A Turing gép egyik szalagjára írjuk fel sorban az x[i] memóriarekeszek tartalmát (kettes számrendszerben, ha negatív, előjellel ellátva, # jelekkel elválasztva), minden rekesz tartalmát sorra feltüntetve.

Gond: Ha a RAM-gép a 2^x sorszámú rekeszbe ír, akkor ez a logaritmikus költség modell szerint x költséget jelent.

Gond: Ha a RAM-gép a 2^x sorszámű rekeszbe ír, akkor ez a logaritmikus költség modell szerint x költséget jelent. Ilyenkor a Turing gépnek a 2^x -edik (vagy akár még nagyobb sorszámű) cellájába kell írnia, és ha a fej aktuális helyzete távol esik ettől a cellától, akkor az akár $\Omega(2^x)$ lépést (és így költséget) is jelenthet a Turing gép számára.

Gond: Ha a RAM-gép a 2^x sorszámú rekeszbe ír, akkor ez a logaritmikus költség modell szerint x költséget jelent. Ilyenkor a Turing gépnek a 2^x -edik (vagy akár még nagyobb sorszámú) cellájába kell írnia, és ha a fej aktuális helyzete távol esik ettől a cellától, akkor az akár $\Omega(2^x)$ lépést (és így költséget) is jelenthet a Turing gép számára.

Ilyen költséges reprezentációt nem engedhetünk meg magunknak, mert ez összességében akár a futási idő exponenciális növekedését eredményezheti.

Gond: Ha a RAM-gép a 2^x sorszámú rekeszbe ír, akkor ez a logaritmikus költség modell szerint x költséget jelent. Ilyenkor a Turing gépnek a 2^x -edik (vagy akár még nagyobb sorszámú) cellájába kell írnia, és ha a fej aktuális helyzete távol esik ettől a cellától, akkor az akár $\Omega(2^x)$ lépést (és így költséget) is jelenthet a Turing gép számára.

Ilyen költséges reprezentációt nem engedhetünk meg magunknak, mert ez összességében akár a futási idő exponenciális növekedését eredményezheti.

Vegyük azonban észre, hogy túl nagy indexű rekeszek használata f(n) összköltség esetén csak úgy lehetséges, ha a kisebb indexű rekeszek túlnyomó többségének a tartalma 0 marad az egész számítás folyamán.

Javítás: Csak azoknak a rekeszeknek a tartalmát tároljuk a Turing gép szalagján, melyekbe ténylegesen ír a RAM-gép. Ekkor azt is fel kell tüntetni, hogy mi a szóban forgó rekesz sorszáma.

Javítás: Csak azoknak a rekeszeknek a tartalmát tároljuk a Turing gép szalagján, melyekbe ténylegesen ír a RAM-gép. Ekkor azt is fel kell tüntetni, hogy mi a szóban forgó rekesz sorszáma.

Azt tesszük tehát, hogy valahányszor a RAM-gép egy x[z] rekeszbe egy y számot ír, a Turing gép ezt úgy szimulálja, hogy az első szalagja végére a ##y#z jelsorozatot írja, y-t és z-t kettes számrendszerben. (Korábbi tartalmat sosem ír felül, csak hozzáadja ezt az információt a szalag tartalmához!)

Javítás: Csak azoknak a rekeszeknek a tartalmát tároljuk a Turing gép szalagján, melyekbe ténylegesen ír a RAM-gép. Ekkor azt is fel kell tüntetni, hogy mi a szóban forgó rekesz sorszáma.

Azt tesszük tehát, hogy valahányszor a RAM-gép egy x[z] rekeszbe egy y számot ír, a Turing gép ezt úgy szimulálja, hogy az első szalagja végére a ##y#z jelsorozatot írja, y-t és z-t kettes számrendszerben. (Korábbi tartalmat sosem ír felül, csak hozzáadja ezt az információt a szalag tartalmához!)

##y#z hossza így 3-mal hosszabb, mint a logaritmikus költség modellben a RAM gép értékadásának a költsége. Mivel y és z leírásához legalább 1 bit kell, így legfeljebb 5/2-szerese a hossznövekmény a szimulált RAM gép utasítás logaritmikus költségének.

Ha a RAM-gép egy x[z] rekesz tartalmát olvassa ki, akkor a Turing gép első szalagján a fej hátulról indulva megkeresi az első ##u#z alakú részszót; ez az u érték a rekesz tartalma, hiszen ez volt utoljára a z-edik rekeszbe írva.

Ha a RAM-gép egy x[z] rekesz tartalmát olvassa ki, akkor a Turing gép első szalagján a fej hátulról indulva megkeresi az első ##u#z alakú részszót; ez az u érték a rekesz tartalma, hiszen ez volt utoljára a z-edik rekeszbe írva.

Ha ilyen alakú részszót nem talál, akkor x[z]-t 0-nak tekinthetjük.

Ha a RAM-gép egy x[z] rekesz tartalmát olvassa ki, akkor a Turing gép első szalagján a fej hátulról indulva megkeresi az első ##u#z alakú részszót; ez az u érték a rekesz tartalma, hiszen ez volt utoljára a z-edik rekeszbe írva.

Ha ilyen alakú részszót nem talál, akkor x[z]-t 0-nak tekinthetjük.

A RAM-gép programnyelvének minden egyes utasítását könnyű szimulálni egy-egy alkalmas Turing géppel, amely csak a másik három szalagot használja.

Ha a RAM-gép egy x[z] rekesz tartalmát olvassa ki, akkor a Turing gép első szalagján a fej hátulról indulva megkeresi az első ##u#z alakú részszót; ez az u érték a rekesz tartalma, hiszen ez volt utoljára a z-edik rekeszbe írva.

Ha ilyen alakú részszót nem talál, akkor x[z]-t 0-nak tekinthetjük.

A RAM-gép programnyelvének minden egyes utasítását könnyű szimulálni egy-egy alkalmas Turing géppel, amely csak a másik három szalagot használja.

A Turing gép egy olyan "szupergép" lesz, amelyben minden programsornak megfelel egy rész-Turing gép, és az ehhez tartozó állapotok egy halmaza.

Ha a RAM-gép egy x[z] rekesz tartalmát olvassa ki, akkor a Turing gép első szalagján a fej hátulról indulva megkeresi az első ##u#z alakú részszót; ez az u érték a rekesz tartalma, hiszen ez volt utoljára a z-edik rekeszbe írva.

Ha ilyen alakú részszót nem talál, akkor x[z]-t 0-nak tekinthetjük.

A RAM-gép programnyelvének minden egyes utasítását könnyű szimulálni egy-egy alkalmas Turing géppel, amely csak a másik három szalagot használja.

A Turing gép egy olyan "szupergép" lesz, amelyben minden programsornak megfelel egy rész-Turing gép, és az ehhez tartozó állapotok egy halmaza.

Ez a rész-Turing gép az illető utasítást végrehajtja, az első szalag fejét a végére (utolsó nemüres cellájára) állítja, a többi szalagot üresen adja vissza.

Minden ilyen Turing gép végállapota azonosítva van a következő sornak megfelelő Turing gép kezdőállapotával. (A feltételes ugrás esetén, ha $x[i] \le 0$ teljesül, a p sornak megfelelő Turing gép kezdőállapotába megy át a "szupergép".)

Minden ilyen Turing gép végállapota azonosítva van a következő sornak megfelelő Turing gép kezdőállapotával. (A feltételes ugrás esetén, ha $x[i] \leqslant 0$ teljesül, a p sornak megfelelő Turing gép kezdőállapotába megy át a "szupergép".)

A 0-dik programsornak megfelelő Turing gép kezdőállapota lesz a szupergép kezdőállapota is.

Minden ilyen Turing gép végállapota azonosítva van a következő sornak megfelelő Turing gép kezdőállapotával. (A feltételes ugrás esetén, ha $x[i] \leqslant 0$ teljesül, a p sornak megfelelő Turing gép kezdőállapotába megy át a "szupergép".)

A 0-dik programsornak megfelelő Turing gép kezdőállapota lesz a szupergép kezdőállapota is.

Ezenkívül lesz még egy végállapot; ez felel meg minden üres programsornak.

Minden ilyen Turing gép végállapota azonosítva van a következő sornak megfelelő Turing gép kezdőállapotával. (A feltételes ugrás esetén, ha $x[i] \leqslant 0$ teljesül, a p sornak megfelelő Turing gép kezdőállapotába megy át a "szupergép".)

A 0-dik programsornak megfelelő Turing gép kezdőállapota lesz a szupergép kezdőállapota is.

Ezenkívül lesz még egy végállapot; ez felel meg minden üres programsornak.

Belátható, hogy az így megkonstruált Turing gép lépésről lépésre szimulálja a RAM-gép működését.

A legtöbb programsort a Turing gép a benne szereplő számok számjegyeinek számával, vagyis éppen a RAM-gépen erre fordított idejével arányos lépésszámban hajtja végre.

A legtöbb programsort a Turing gép a benne szereplő számok számjegyeinek számával, vagyis éppen a RAM-gépen erre fordított idejével arányos lépésszámban hajtja végre.

Kivétel egy x[i] érték kiolvasása, amelyhez esetleg (egy lépésnél legfeljebb kétszer) végig kell keresni az egész szalagot.

A legtöbb programsort a Turing gép a benne szereplő számok számjegyeinek számával, vagyis éppen a RAM-gépen erre fordított idejével arányos lépésszámban hajtja végre.

Kivétel egy x[i] érték kiolvasása, amelyhez esetleg (egy lépésnél legfeljebb kétszer) végig kell keresni az egész szalagot.

Mivel az első szalag tartalmának a hossza egy K költségű RAM gép utasítás esetén O(K)-val nő lépésenként, ezért f(n) lépés alatt O(f(n))-re duzzadhat. Így a TG futási ideje $f(n)O(f(n)) = O(f(n)^2)$.

PRAM gép: párhuzamos RAM gép – párhuzamos számítást végez. Ez $p \ge 1$ azonos RAM-gépből (processzorból) áll.

PRAM gép: párhuzamos RAM gép – párhuzamos számítást végez. Ez $p \geqslant 1$ azonos RAM-gépből (processzorból) áll.

A gépek programtára közös, és van egy közös memóriaterületük is, amely mondjuk az x[i] rekeszekből áll (ahol i az egész számokon fut végig).

PRAM gép: párhuzamos RAM gép – párhuzamos számítást végez. Ez $p \geqslant 1$ azonos RAM-gépből (processzorból) áll.

A gépek programtára közös, és van egy közös memóriaterületük is, amely mondjuk az x[i] rekeszekből áll (ahol i az egész számokon fut végig).

Feltehető, hogy minden processzornak van még végtelen sok u[i] $(i \in \mathbb{Z})$ saját memóriarekesze.

PRAM gép: párhuzamos RAM gép – párhuzamos számítást végez. Ez $p \geqslant 1$ azonos RAM-gépből (processzorból) áll.

A gépek programtára közös, és van egy közös memóriaterületük is, amely mondjuk az x[i] rekeszekből áll (ahol i az egész számokon fut végig).

Feltehető, hogy minden processzornak van még végtelen sok u[i] $(i \in \mathbb{Z})$ saját memóriarekesze.

Induláskor minden processzor u[0] rekeszében a processzor saját sorszáma áll.

PRAM gép: párhuzamos RAM gép – párhuzamos számítást végez. Ez $p \geqslant 1$ azonos RAM-gépből (processzorból) áll.

A gépek programtára közös, és van egy közös memóriaterületük is, amely mondjuk az x[i] rekeszekből áll (ahol i az egész számokon fut végig).

Feltehető, hogy minden processzornak van még végtelen sok u[i] $(i \in \mathbb{Z})$ saját memóriarekesze.

Induláskor minden processzor u[0] rekeszében a processzor saját sorszáma áll.

A processzor írhat és olvashat a saját u[i] rekeszeibe, ill. rekeszeiből és a közös x[i] memóriarekeszekbe, ill. memóriarekeszekből.

A bemenetet az $x[0], x[1], \dots, x[n]$ rekeszekbe írjuk, ahol x[0] = n a bemenet hossza.

A bemenetet az $x[0], x[1], \dots, x[n]$ rekeszekbe írjuk, ahol x[0] = n a bemenet hossza.

A bemenet és a (közös) program mellé meg kell adni azt is, hogy hány processzorral dolgozunk; ezt írhatjuk pl. az x[-1] rekeszbe.

A bemenetet az $x[0], x[1], \dots, x[n]$ rekeszekbe írjuk, ahol x[0] = n a bemenet hossza.

A bemenet és a (közös) program mellé meg kell adni azt is, hogy hány processzorral dolgozunk; ezt írhatjuk pl. az x[-1] rekeszbe.

A processzorok párhuzamosan, de ütemre hajtják végre a programot.

A bemenetet az $x[0], x[1], \dots, x[n]$ rekeszekbe írjuk, ahol x[0] = n a bemenet hossza.

A bemenet és a (közös) program mellé meg kell adni azt is, hogy hány processzorral dolgozunk; ezt írhatjuk pl. az x[-1] rekeszbe.

A processzorok párhuzamosan, de ütemre hajtják végre a programot.

$$u[i] := x[u[j]]; (i, j \in \mathbb{Z})$$

A bemenetet az $x[0], x[1], \dots, x[n]$ rekeszekbe írjuk, ahol x[0] = n a bemenet hossza.

A bemenet és a (közös) program mellé meg kell adni azt is, hogy hány processzorral dolgozunk; ezt írhatjuk pl. az x[-1] rekeszbe.

A processzorok párhuzamosan, de ütemre hajtják végre a programot.

$$u[i] := x[u[j]]; (i, j \in \mathbb{Z})$$

A bemenetet az $x[0], x[1], \dots, x[n]$ rekeszekbe írjuk, ahol x[0] = n a bemenet hossza.

A bemenet és a (közös) program mellé meg kell adni azt is, hogy hány processzorral dolgozunk; ezt írhatjuk pl. az x[-1] rekeszbe.

A processzorok párhuzamosan, de ütemre hajtják végre a programot.

$$u[i] := x[u[j]]; (i, j \in \mathbb{Z})$$

$$u[i] := u[i] \cdot u[j]; \qquad (i, j \in \mathbb{Z})$$

A bemenetet az $x[0], x[1], \dots, x[n]$ rekeszekbe írjuk, ahol x[0] = n a bemenet hossza.

A bemenet és a (közös) program mellé meg kell adni azt is, hogy hány processzorral dolgozunk; ezt írhatjuk pl. az x[-1] rekeszbe.

A processzorok párhuzamosan, de ütemre hajtják végre a programot.

$$u[i] := x[u[j]]; (i, j \in \mathbb{Z})$$

$$u[i] := u[i] \cdot u[j]; \qquad (i, j \in \mathbb{Z})$$

$$u[i] := u[i] : u[j]; \qquad (i, j \in \mathbb{Z})$$

A bemenetet az $x[0], x[1], \dots, x[n]$ rekeszekbe írjuk, ahol x[0] = n a bemenet hossza.

A bemenet és a (közös) program mellé meg kell adni azt is, hogy hány processzorral dolgozunk; ezt írhatjuk pl. az x[-1] rekeszbe.

A processzorok párhuzamosan, de ütemre hajtják végre a programot.

$$u[i] := x[u[j]]; (i, j \in \mathbb{Z})$$

$$u[i] := u[i] \cdot u[j]; \qquad (i, j \in \mathbb{Z})$$

$$u[i] := u[i] : u[j]; \qquad (i, j \in \mathbb{Z})$$

A bemenetet az $x[0], x[1], \dots, x[n]$ rekeszekbe írjuk, ahol x[0] = n a bemenet hossza.

A bemenet és a (közös) program mellé meg kell adni azt is, hogy hány processzorral dolgozunk; ezt írhatjuk pl. az x[-1] rekeszbe.

A processzorok párhuzamosan, de ütemre hajtják végre a programot.

További utasítások az alapmodell utasításain felül:

$$u[i] := x[u[j]]; (i, j \in \mathbb{Z})$$

$$u[i] := u[i] \cdot u[j]; \qquad (i, j \in \mathbb{Z})$$

$$u[i] := u[i] : u[j]; \qquad (i, j \in \mathbb{Z})$$

Az utóbbi a maradékos osztás, a:b eredménye a legnagyobb c természetes szám, amelyre $|a| \ge |b|c$.

A szorzást és maradékos osztást azért célszerű hozzávenni, hogy egy processzor a saját sorszámából mindig ki tudja 1 lépésben számolni, hogy melyik x[f(x[-1],x[0],u[0])] inputcellát kell előszörre olvasnia, legalábbis elég egyszerű f függvény esetén.

Példa: $f(x[-1], x[0], u[0]) = (u[0] : x[0]) \pmod{x[-1]}$.

Logaritmikus költségfüggvényt használunk: pl. egy k egész számnak az x[t] memóriarekeszbe való beírásának vagy kiolvasásának a költsége $\log |k| + \log |t|$.

Logaritmikus költségfüggvényt használunk: pl. egy k egész számnak az x[t] memóriarekeszbe való beírásának vagy kiolvasásának a költsége $\log |k| + \log |t|$.

A szorzásnál és maradékos osztásnál ehhez még hozzáadjuk a két operandus bitszámának szorzatát.

Logaritmikus költségfüggvényt használunk: pl. egy k egész számnak az x[t] memóriarekeszbe való beírásának vagy kiolvasásának a költsége $\log |k| + \log |t|$.

A szorzásnál és maradékos osztásnál ehhez még hozzáadjuk a két operandus bitszámának szorzatát.

A következő ütem akkor kezdődik, amikor az előző műveletet minden processzor végrehajtotta.

Logaritmikus költségfüggvényt használunk: pl. egy k egész számnak az x[t] memóriarekeszbe való beírásának vagy kiolvasásának a költsége $\log |k| + \log |t|$.

A szorzásnál és maradékos osztásnál ehhez még hozzáadjuk a két operandus bitszámának szorzatát.

A következő ütem akkor kezdődik, amikor az előző műveletet minden processzor végrehajtotta.

Egy ütem idejét tehát a legtöbb időt igénybevevő processzor határozza meg.

Logaritmikus költségfüggvényt használunk: pl. egy k egész számnak az x[t] memóriarekeszbe való beírásának vagy kiolvasásának a költsége $\log |k| + \log |t|$.

A szorzásnál és maradékos osztásnál ehhez még hozzáadjuk a két operandus bitszámának szorzatát.

A következő ütem akkor kezdődik, amikor az előző műveletet minden processzor végrehajtotta.

Egy ütem idejét tehát a legtöbb időt igénybevevő processzor határozza meg.

A gép akkor áll meg, ha minden processzor olyan programsorhoz ér, amelyben nincsen utasítás.

Logaritmikus költségfüggvényt használunk: pl. egy k egész számnak az x[t] memóriarekeszbe való beírásának vagy kiolvasásának a költsége $\log |k| + \log |t|$.

A szorzásnál és maradékos osztásnál ehhez még hozzáadjuk a két operandus bitszámának szorzatát.

A következő ütem akkor kezdődik, amikor az előző műveletet minden processzor végrehajtotta.

Egy ütem idejét tehát a legtöbb időt igénybevevő processzor határozza meg.

A gép akkor áll meg, ha minden processzor olyan programsorhoz ér, amelyben nincsen utasítás.

A kimenet az x[i] rekeszek tartalma.

Konvenciók az I/O konfliktusok kezelésére:

Konvenciók az I/O konfliktusok kezelésére:

EREW (Exclusive Read Exclusive Write) – Teljesen konfliktusmentes modell

Konvenciók az I/O konfliktusok kezelésére:

EREW (Exclusive Read Exclusive Write) – Teljesen konfliktusmentes modell

Nem szabad két processzornak ugyanabból a rekeszből olvasni vagy ugyanabba a rekeszbe írni. A programozónak kell gondoskodnia arról, hogy ez ne következzen be; ha mégis megtörténne, a gép programhibát jelez.

Konvenciók az I/O konfliktusok kezelésére:

EREW (Exclusive Read Exclusive Write) – Teljesen konfliktusmentes modell

Nem szabad két processzornak ugyanabból a rekeszből olvasni vagy ugyanabba a rekeszbe írni. A programozónak kell gondoskodnia arról, hogy ez ne következzen be; ha mégis megtörténne, a gép programhibát jelez.

CREW (Concurrent Read Exclusive Write) – Félig konfliktusmentes modell

Konvenciók az I/O konfliktusok kezelésére:

EREW (Exclusive Read Exclusive Write) – Teljesen konfliktusmentes modell

Nem szabad két processzornak ugyanabból a rekeszből olvasni vagy ugyanabba a rekeszbe írni. A programozónak kell gondoskodnia arról, hogy ez ne következzen be; ha mégis megtörténne, a gép programhibát jelez.

CREW (Concurrent Read Exclusive Write) – Félig konfliktusmentes modell

Talán legtermészetesebb az a modell, melyben megengedjük, hogy több processzor is ugyanazt a rekeszt olvassa, de ha ugyanoda akarnak írni, az már programhiba.

CRCW (Concurrent Read Concurrent Write) – Konfliktus-korlátozó modell

CRCW (Concurrent Read Concurrent Write) – Konfliktus-korlátozó modell

Szabad több processzornak ugyanabból a rekeszből olvasni és ugyanabba a rekeszbe írni is, de csak akkor, ha ugyanazt akarják beírni. A gép akkor áll le programhibával, ha két processzor ugyanabba a rekeszbe más-más számot akar beírni.

CRCW (Concurrent Read Concurrent Write) – Konfliktus-korlátozó modell

Szabad több processzornak ugyanabból a rekeszből olvasni és ugyanabba a rekeszbe írni is, de csak akkor, ha ugyanazt akarják beírni. A gép akkor áll le programhibával, ha két processzor ugyanabba a rekeszbe más-más számot akar beírni.

P-CRCW (Priority Concurrent Read Concurrent Write) – Elsőbbségi modell

CRCW (Concurrent Read Concurrent Write) – Konfliktus-korlátozó modell

Szabad több processzornak ugyanabból a rekeszből olvasni és ugyanabba a rekeszbe írni is, de csak akkor, ha ugyanazt akarják beírni. A gép akkor áll le programhibával, ha két processzor ugyanabba a rekeszbe más-más számot akar beírni.

P-CRCW (Priority Concurrent Read Concurrent Write) – Elsőbbségi modell

Szabad több processzornak ugyanabból a rekeszből olvasni és ugyanabba a rekeszbe írni. Ha többen akarnak ugyanoda írni, a legkisebb sorszámúnak sikerül.

A PRAM-gépnél a processzorok számát nem csak azért szokás megadni, mert ettől függ a számítás, hanem azért is, mert ez - az idő és tár mellett - a számítás igen fontos bonyolultsági mértéke.

A PRAM-gépnél a processzorok számát nem csak azért szokás megadni, mert ettől függ a számítás, hanem azért is, mert ez - az idő és tár mellett - a számítás igen fontos bonyolultsági mértéke.

Példa: Ha ezt nem korlátozzuk,akkor igen nehéz feladatokat is nagyon röviden meg tudunk oldani, pl. egy gráf 3 színnel való színezhetőségét el tudjuk dönteni úgy, hogy az alaphalmaz minden színezéséhez és a gráf minden éléhez rendelünk egy processzort (n csúcsú, e élű gráf esetén $e3^n \leq n^23^n$ darab processzor). Adott színezéshez tartozó élprocesszorok megnézik, hogy a színezésben az adott él két végpontja különböző színű-e.

A PRAM-gépnél a processzorok számát nem csak azért szokás megadni, mert ettől függ a számítás, hanem azért is, mert ez - az idő és tár mellett - a számítás igen fontos bonyolultsági mértéke.

Példa: Ha ezt nem korlátozzuk,akkor igen nehéz feladatokat is nagyon röviden meg tudunk oldani, pl. egy gráf 3 színnel való színezhetőségét el tudjuk dönteni úgy, hogy az alaphalmaz minden színezéséhez és a gráf minden éléhez rendelünk egy processzort (n csúcsú, e élű gráf esetén $e3^n \leq n^23^n$ darab processzor). Adott színezéshez tartozó élprocesszorok megnézik, hogy a színezésben az adott él két végpontja különböző színű-e.

Az eredmények összesítése a CRCW modellben ${\cal O}(1)$ lépésben megoldható.

A PRAM-gépnél a processzorok számát nem csak azért szokás megadni, mert ettől függ a számítás, hanem azért is, mert ez - az idő és tár mellett - a számítás igen fontos bonyolultsági mértéke.

Példa: Ha ezt nem korlátozzuk,akkor igen nehéz feladatokat is nagyon röviden meg tudunk oldani, pl. egy gráf 3 színnel való színezhetőségét el tudjuk dönteni úgy, hogy az alaphalmaz minden színezéséhez és a gráf minden éléhez rendelünk egy processzort (n csúcsú, e élű gráf esetén $e3^n \leq n^23^n$ darab processzor). Adott színezéshez tartozó élprocesszorok megnézik, hogy a színezésben az adott él két végpontja különböző színű-e.

Az eredmények összesítése a CRCW modellben O(1) lépésben megoldható. (Az élprocesszorok a színezésüknek "jelentenek" egy közös memóriacímen, majd a színezések egyetlen egy közös memóriacímen "jelentik", hogy jó-színezések-e.)

A PRAM-gépnél a processzorok számát nem csak azért szokás megadni, mert ettől függ a számítás, hanem azért is, mert ez – az idő és tár mellett – a számítás igen fontos bonyolultsági mértéke.

Példa: Ha ezt nem korlátozzuk,akkor igen nehéz feladatokat is nagyon röviden meg tudunk oldani, pl. egy gráf 3 színnel való színezhetőségét el tudjuk dönteni úgy, hogy az alaphalmaz minden színezéséhez és a gráf minden éléhez rendelünk egy processzort (n csúcsú, e élű gráf esetén $e3^n \leq n^23^n$ darab processzor). Adott színezéshez tartozó élprocesszorok megnézik, hogy a színezésben az adott él két végpontja különböző színű-e.

Az eredmények összesítése a CRCW modellben O(1) lépésben megoldható. (Az élprocesszorok a színezésüknek "jelentenek" egy közös memóriacímen, majd a színezések egyetlen egy közös memóriacímen "jelentik", hogy jó-színezések-e.)

Az EREW modellben az összesítés színezésenként $O(\log n)$ lépésben, mindösszesen $O(n \log n)$ lépésben elvégezhető.

Feltehetjük, hogy egy párhuzamos számítási modell processzorai, amennyiben egy adott lépésben aktívak, 1 egységnyi munkát végeznek, míg ha inaktívak, akkor 0 egységnyit.

Feltehetjük, hogy egy párhuzamos számítási modell processzorai, amennyiben egy adott lépésben aktívak, 1 egységnyi munkát végeznek, míg ha inaktívak, akkor 0 egységnyit.

Definíció

A P (akármelyik PRAM-gép modellben írt) program adott bemenetre t lépésben végzett összmunkája $w = \sum_{i=1}^t w_i$, ahol w_i az i-edik lépésben aktív processzorok száma.

Feltehetjük, hogy egy párhuzamos számítási modell processzorai, amennyiben egy adott lépésben aktívak, 1 egységnyi munkát végeznek, míg ha inaktívak, akkor 0 egységnyit.

Definíció

A P (akármelyik PRAM-gép modellben írt) program adott bemenetre t lépésben végzett összmunkája $w = \sum_{i=1}^t w_i$, ahol w_i az i-edik lépésben aktív processzorok száma.

Brent tétele

Ha egy feladatot egy konkrét inputra a P program (akármelyik PRAM-gép modellben) valahány processzorral t lépésben és w összmunkával megoldja, akkor minden p pozitív egész számra megoldható p processzorral is (w-t)/p+t lépésben (ugyanabban a modellben).

Bizonyítás: Tegyük fel, hogy a P program i-edik lépésében w_i darab processzor aktív, ekkor az összmunka $w = \sum_{i=1}^t w_i$.

Bizonyítás: Tegyük fel, hogy a P program i-edik lépésében w_i darab processzor aktív, ekkor az összmunka $w = \sum_{i=1}^t w_i$. Az eredeti algoritmus i-edik lépése során elvégzett feladatot nyilván el lehet végezni p processzorral $\lceil w_i/p \rceil$ lépésben,

Bizonyítás: Tegyük fel, hogy a P program i-edik lépésében w_i darab processzor aktív, ekkor az összmunka $w = \sum_{i=1}^t w_i$. Az eredeti algoritmus i-edik lépése során elvégzett feladatot nyilván el lehet végezni p processzorral $\lceil w_i/p \rceil$ lépésben, így a szükséges idő $\sum_{i=1}^t \lceil w_i/p \rceil \leqslant \sum_{i=1}^t (w_i+p-1)/p \leqslant (w-t)/p+t$.

Bizonyítás: Tegyük fel, hogy a P program i-edik lépésében w_i darab processzor aktív, ekkor az összmunka $w = \sum_{i=1}^t w_i$. Az eredeti algoritmus i-edik lépése során elvégzett feladatot nyilván el lehet végezni p processzorral $\lceil w_i/p \rceil$ lépésben, így a szükséges idő $\sum_{i=1}^t \lceil w_i/p \rceil \leqslant \sum_{i=1}^t (w_i+p-1)/p \leqslant (w-t)/p+t$.

Példa: ha van egy feladatra párhuzamos algoritmusunk, mely n^2 processzort használ és $\log_2 n$ lépést tesz, akkor olyan is van, mely

- ▶ 32 processzort használ $\leq n^2 \log_2 n/32 + \log_2 n = O(n^2 \log n)$ lépést tesz
- $\sqrt{n}$ processzort használ és $\leq n^2 \log_2 n / \sqrt{n} + \log_2 n = O(n^{3/2} \log n)$ lépést tesz

Bizonyítás: Tegyük fel, hogy a P program i-edik lépésében w_i darab processzor aktív, ekkor az összmunka $w = \sum_{i=1}^t w_i$. Az eredeti algoritmus i-edik lépése során elvégzett feladatot nyilván el lehet végezni p processzorral $\lceil w_i/p \rceil$ lépésben, így a szükséges idő $\sum_{i=1}^t \lceil w_i/p \rceil \leqslant \sum_{i=1}^t (w_i+p-1)/p \leqslant (w-t)/p+t$.

Példa: ha van egy feladatra párhuzamos algoritmusunk, mely n^2 processzort használ és $\log_2 n$ lépést tesz, akkor olyan is van, mely

- ▶ 32 processzort használ $\leq n^2 \log_2 n/32 + \log_2 n = O(n^2 \log n)$ lépést tesz
- $\sqrt{n}$ processzort használ és $\leq n^2 \log_2 n / \sqrt{n} + \log_2 n = O(n^{3/2} \log n)$ lépést tesz

Valóban, $t = \log_2 n$ a w összmunkára $w \le n^2 \log_2 n$, alkalmazzuk Brent tételét.

A P-CRCW számítások hatékonyan szimulálhatók az EREW modellben.

A P-CRCW számítások hatékonyan szimulálhatók az EREW modellben.

Tétel

Minden P programhoz létezik olyan Q program, hogy ha P egy bemenetből p processzorral t időben kiszámít egy kimenetet az elsőbbségi (P-CRCW) modellben, akkor a Q program $O(p^2)$ processzorral $O(t\log^2 p)$ időben a teljesen konfliktusmentes (EREW) modellben számítja ki ugyanazt.

A P-CRCW számítások hatékonyan szimulálhatók az EREW modellben.

Tétel

Minden P programhoz létezik olyan Q program, hogy ha P egy bemenetből p processzorral t időben kiszámít egy kimenetet az elsőbbségi (P-CRCW) modellben, akkor a Q program $O(p^2)$ processzorral $O(t\log^2 p)$ időben a teljesen konfliktusmentes (EREW) modellben számítja ki ugyanazt.

Bizonyítás:

A P programot végrehajtó minden processzornak meg fog felelni egy processzor a Q program végrehajtása során. Ezeket főnökprocesszoroknak nevezzük.

A P-CRCW számítások hatékonyan szimulálhatók az EREW modellben.

Tétel

Minden P programhoz létezik olyan Q program, hogy ha P egy bemenetből p processzorral t időben kiszámít egy kimenetet az elsőbbségi (P-CRCW) modellben, akkor a Q program $O(p^2)$ processzorral $O(t\log^2 p)$ időben a teljesen konfliktusmentes (EREW) modellben számítja ki ugyanazt.

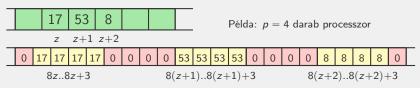
Bizonyítás:

A P programot végrehajtó minden processzornak meg fog felelni egy processzor a Q program végrehajtása során. Ezeket főnökprocesszoroknak nevezzük.

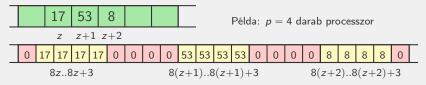
Ezenfelül a Q programban minden főnökprocesszornak p további "segédprocesszora" is lesz.

Az a konstrukció alapgondolata, hogy ami a P program futása során egy adott ütem után a z című memóriarekeszben van, az a Q program futása során a megfelelő ütemben a $2pz, 2pz + 1, \ldots, 2pz + p - 1$ című rekeszek mindegyikében meglegyen.

Az a konstrukció alapgondolata, hogy ami a P program futása során egy adott ütem után a z című memóriarekeszben van, az a Q program futása során a megfelelő ütemben a $2pz, 2pz + 1, \ldots, 2pz + p - 1$ című rekeszek mindegyikében meglegyen.

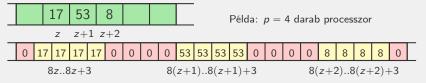

Az a konstrukció alapgondolata, hogy ami a P program futása során egy adott ütem után a z című memóriarekeszben van, az a Q program futása során a megfelelő ütemben a $2pz, 2pz+1, \ldots, 2pz+p-1$ című rekeszek mindegyikében meglegyen.

Ha a P következő ütemében az i-edik processzor z című rekeszből kell, hogy olvasson, akkor a Q program következő ütemében az ennek megfelelő processzor olvashatja a 2pz + i című rekeszt.

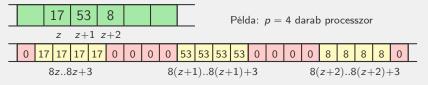
Az a konstrukció alapgondolata, hogy ami a P program futása során egy adott ütem után a z című memóriarekeszben van, az a Q program futása során a megfelelő ütemben a $2pz, 2pz+1, \ldots, 2pz+p-1$ című rekeszek mindegyikében meglegyen.

Ha a P következő ütemében az i-edik processzor z című rekeszből kell, hogy olvasson, akkor a Q program következő ütemében az ennek megfelelő processzor olvashatja a 2pz + i című rekeszt.

Ha pedig ebben az ütemben (P szerint) a z című rekeszbe kell, hogy írjon, akkor Q szerint a 2pz + i rekeszbe írhat.

Az a konstrukció alapgondolata, hogy ami a P program futása során egy adott ütem után a z című memóriarekeszben van, az a Q program futása során a megfelelő ütemben a $2pz, 2pz + 1, \ldots, 2pz + p - 1$ című rekeszek mindegyikében meglegyen.

Ha a P következő ütemében az i-edik processzor z című rekeszből kell, hogy olvasson, akkor a Q program következő ütemében az ennek megfelelő processzor olvashatja a 2pz + i című rekeszt.

Ha pedig ebben az ütemben (P szerint) a z című rekeszbe kell, hogy írjon, akkor Q szerint a 2pz + i rekeszbe írhat.

Ez biztosan elkerüli az összes konfliktust, mert a különböző processzorok modulo *p* különböző rekeszeket használnak.

Gondoskodni kell azonban arról, hogy a Q program futása során a $2pz, 2pz+1, \ldots, 2pz+p-1$ rekeszek mindegyikébe az a szám kerüljön, amit az elsőbbségi szabály a P program futásának megfelelő ütemében z-be ír.

Gondoskodni kell azonban arról, hogy a Q program futása során a $2pz, 2pz+1, \ldots, 2pz+p-1$ rekeszek mindegyikébe az a szám kerüljön, amit az elsőbbségi szabály a P program futásának megfelelő ütemében z-be ír.

Ehhez a P futását szimuláló minden ütem után beiktatunk egy $O(\log p)$ lépésből álló fázist, amely ezt megvalósítja.

Gondoskodni kell azonban arról, hogy a Q program futása során a $2pz, 2pz+1, \ldots, 2pz+p-1$ rekeszek mindegyikébe az a szám kerüljön, amit az elsőbbségi szabály a P program futásának megfelelő ütemében z-be ír.

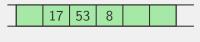
Ehhez a P futását szimuláló minden ütem után beiktatunk egy $O(\log p)$ lépésből álló fázist, amely ezt megvalósítja.

Először is minden olyan processzor, mely az előző (P-t szimuláló) ütemben írt, mondjuk a 2pz+i című rekeszbe, ír egy 1-est a 2pz+p+i című rekeszbe.

Gondoskodni kell azonban arról, hogy a Q program futása során a $2pz, 2pz+1, \ldots, 2pz+p-1$ rekeszek mindegyikébe az a szám kerüljön, amit az elsőbbségi szabály a P program futásának megfelelő ütemében z-be ír.

Ehhez a P futását szimuláló minden ütem után beiktatunk egy $O(\log p)$ lépésből álló fázist, amely ezt megvalósítja.

Először is minden olyan processzor, mely az előző (P-t szimuláló) ütemben írt, mondjuk a 2pz+i című rekeszbe, ír egy 1-est a 2pz+p+i című rekeszbe.


```
proc2: x[z] := 4
proc4: x[z] := -3
proc3: x[z+1] := 6
```

A következő lépésben megnézi, hogy a 2pz + p + i - 1 rekeszben 1-es áll-e.

A következő lépésben megnézi, hogy a 2pz + p + i - 1 rekeszben 1-es áll-e.

Ha igen, elalszik ennek a fázisnak a hátralevő idejére.

A következő lépésben megnézi, hogy a 2pz + p + i - 1 rekeszben 1-es áll-e.

Ha igen, elalszik ennek a fázisnak a hátralevő idejére.

Ha nem, akkor ő ír oda 1-est, majd "felébreszti" egy segédjét.

A következő lépésben megnézi, hogy a 2pz + p + i - 1 rekeszben 1-es áll-e.

Ha igen, elalszik ennek a fázisnak a hátralevő idejére.

Ha nem, akkor ő ír oda 1-est, majd "felébreszti" egy segédjét.

Általában a k-adik lépésben az i-edik processzornak legfeljebb 2^{k-1} segédje lesz ébren (magát is beleértve), és ezek rendre, amennyiben aktívak, a $2pz+p+i-2^{k-1},\ldots,2pz+p+i-(2^k-1)$ című rekeszeket olvassák le.

A következő lépésben megnézi, hogy a 2pz + p + i - 1 rekeszben 1-es áll-e.

Ha igen, elalszik ennek a fázisnak a hátralevő idejére.

Ha nem, akkor ő ír oda 1-est, majd "felébreszti" egy segédjét.

Általában a k-adik lépésben az i-edik processzornak legfeljebb 2^{k-1} segédje lesz ébren (magát is beleértve), és ezek rendre, amennyiben aktívak, a $2pz+p+i-2^{k-1},\ldots,2pz+p+i-(2^k-1)$ című rekeszeket olvassák le.

Amelyik 1-est talál, elalszik.

A következő lépésben megnézi, hogy a 2pz + p + i - 1 rekeszben 1-es áll-e.

Ha igen, elalszik ennek a fázisnak a hátralevő idejére.

Ha nem, akkor ő ír oda 1-est, majd "felébreszti" egy segédjét.

Általában a k-adik lépésben az i-edik processzornak legfeljebb 2^{k-1} segédje lesz ébren (magát is beleértve), és ezek rendre, amennyiben aktívak, a $2pz+p+i-2^{k-1},\ldots,2pz+p+i-(2^k-1)$ című rekeszeket olvassák le.

Amelyik 1-est talál, elalszik.

Amelyik nem talál 1-est, az 1-est ír, felébreszt egy új segédet, azt 2^{k-1} hellyel "balra" küldi, míg maga 2^k hellyel "balra" lép.

A következő lépésben megnézi, hogy a 2pz + p + i - 1 rekeszben 1-es áll-e.

Ha igen, elalszik ennek a fázisnak a hátralevő idejére.

Ha nem, akkor ő ír oda 1-est, majd "felébreszti" egy segédjét.

Általában a k-adik lépésben az i-edik processzornak legfeljebb 2^{k-1} segédje lesz ébren (magát is beleértve), és ezek rendre, amennyiben aktívak, a $2pz+p+i-2^{k-1},\ldots,2pz+p+i-(2^k-1)$ című rekeszeket olvassák le.

Amelyik 1-est talál, elalszik.

Amelyik nem talál 1-est, az 1-est ír, felébreszt egy új segédet, azt 2^{k-1} hellyel "balra" küldi, míg maga 2^k hellyel "balra" lép.

Amelyik segéd kiér a [2pz+p,2pz+2p-1] intervallumból, elalszik; ha egy főnök kiér ebből az intervallumból, akkor már tudja, hogy ő "győzött".

Könnyű meggondolni, hogy ha a P program megfelelő ütemében több processzor is írni akart a z rekeszbe, akkor az ezeknek megfelelő főnökök és segédeik nem kerülnek konfliktusba, mialatt a [2pz+p,2pz+2p-1] intervallumban mozognak.

Könnyű meggondolni, hogy ha a P program megfelelő ütemében több processzor is írni akart a z rekeszbe, akkor az ezeknek megfelelő főnökök és segédeik nem kerülnek konfliktusba, mialatt a [2pz+p,2pz+2p-1] intervallumban mozognak.

A k-adik lépésre ugyanis az i-edik processzor és segédei 2pz+p+i-től lefelé 2^{k-1} egymás utáni helyre 1-est írtak.

Könnyű meggondolni, hogy ha a P program megfelelő ütemében több processzor is írni akart a z rekeszbe, akkor az ezeknek megfelelő főnökök és segédeik nem kerülnek konfliktusba, mialatt a [2pz+p,2pz+2p-1] intervallumban mozognak.

A k-adik lépésre ugyanis az i-edik processzor és segédei 2pz+p+i-től lefelé 2^{k-1} egymás utáni helyre 1-est írtak.

Minden tőlük jobbra induló processzor és annak minden segédje ebbe szükségképpen bele fog lépni, és ezért elalszik, mielőtt konfliktusba kerülhetne az *i*-edik processzor segédeivel.

Könnyű meggondolni, hogy ha a P program megfelelő ütemében több processzor is írni akart a z rekeszbe, akkor az ezeknek megfelelő főnökök és segédeik nem kerülnek konfliktusba, mialatt a [2pz+p,2pz+2p-1] intervallumban mozognak.

A k-adik lépésre ugyanis az i-edik processzor és segédei 2pz + p + i-től lefelé 2^{k-1} egymás utáni helyre 1-est írtak.

Minden tőlük jobbra induló processzor és annak minden segédje ebbe szükségképpen bele fog lépni, és ezért elalszik, mielőtt konfliktusba kerülhetne az *i*-edik processzor segédeivel.

Ha nem ért még célba főnök és legalább 2 főnök aktív még, akkor a hátrébbról induló épp akkorát lép, mint az előbbről induló által eddig készített 1-esekből álló blokk mérete, mivel ez a blokk teljes egészében előtte van, így nem érhet a következő lépésben célba.

Könnyű meggondolni, hogy ha a P program megfelelő ütemében több processzor is írni akart a z rekeszbe, akkor az ezeknek megfelelő főnökök és segédeik nem kerülnek konfliktusba, mialatt a [2pz+p,2pz+2p-1] intervallumban mozognak.

A k-adik lépésre ugyanis az i-edik processzor és segédei 2pz + p + i-től lefelé 2^{k-1} egymás utáni helyre 1-est írtak.

Minden tőlük jobbra induló processzor és annak minden segédje ebbe szükségképpen bele fog lépni, és ezért elalszik, mielőtt konfliktusba kerülhetne az *i*-edik processzor segédeivel.

Ha nem ért még célba főnök és legalább 2 főnök aktív még, akkor a hátrébbról induló épp akkorát lép, mint az előbbről induló által eddig készített 1-esekből álló blokk mérete, mivel ez a blokk teljes egészében előtte van, így nem érhet a következő lépésben célba.

Ez mutatja azt is, hogy mindig egyetlenegy főnök fog győzni, éspedig a legkisebb sorszámú.

Tehát $O(\log p)$ lépésben eldől, melyik processzor a "győztes". Ennek a processzornak még van egy dolga. Amit a 2pz+i. rekeszbe írt, azt most az egész [2pz,2pz+p-1] intervallum minden rekeszébe be kell írnia.

Tehát $O(\log p)$ lépésben eldől, melyik processzor a "győztes". Ennek a processzornak még van egy dolga. Amit a 2pz+i. rekeszbe írt, azt most az egész [2pz,2pz+p-1] intervallum minden rekeszébe be kell írnia.

Ezt könnyű megtenni $O(\log p)$ lépésben az előzőhöz nagyon hasonló eljárással: ő maga beírja a kívánt értéket a 2pz című rekeszbe, majd felébreszt egy segédet; beírják a kívánt értéket a 2pz+1 és 2pz+2 rekeszekbe, majd felébresztenek egy-egy segédet stb.

Tehát $O(\log p)$ lépésben eldől, melyik processzor a "győztes". Ennek a processzornak még van egy dolga. Amit a 2pz+i. rekeszbe írt, azt most az egész [2pz,2pz+p-1] intervallum minden rekeszébe be kell írnia.

Ezt könnyű megtenni $O(\log p)$ lépésben az előzőhöz nagyon hasonló eljárással: ő maga beírja a kívánt értéket a 2pz című rekeszbe, majd felébreszt egy segédet; beírják a kívánt értéket a 2pz+1 és 2pz+2 rekeszekbe, majd felébresztenek egy-egy segédet stb.

Ha mindannyian kiértek a [2pz, 2pz + p - 1] intervallumból, jöhet a következő szimulálandó P-CRCW lépés.

Egy m költségű P-CRCW utasítás szimulálásához használt minden egyes EREW utasítás költsége $O(\log p + m)$, mivel a z című rekesz helyett O(pz) méretűeket használunk, így $\log z$ helyett $O(\log p + \log z)$ lesz a címből adódó költség, így a nagyobb című rekeszek használata csak egy $O(\log p)$ -s additív taggal növeli a költséget.

Egy m költségű P-CRCW utasítás szimulálásához használt minden egyes EREW utasítás költsége $O(\log p + m)$, mivel a z című rekesz helyett O(pz) méretűeket használunk, így $\log z$ helyett $O(\log p + \log z)$ lesz a címből adódó költség, így a nagyobb című rekeszek használata csak egy $O(\log p)$ -s additív taggal növeli a költséget.

A bizonyítás során egy P-CRCW lépést $O(\log p)$ darab EREW lépéssel szimuláltunk, így összességében az elsőbbségi modell egy m költségű lépésének szimulációja $O((\log p)(\log p + m))$ költségű.

Egy m költségű P-CRCW utasítás szimulálásához használt minden egyes EREW utasítás költsége $O(\log p + m)$, mivel a z című rekesz helyett O(pz) méretűeket használunk, így $\log z$ helyett $O(\log p + \log z)$ lesz a címből adódó költség, így a nagyobb című rekeszek használata csak egy $O(\log p)$ -s additív taggal növeli a költséget.

A bizonyítás során egy P-CRCW lépést $O(\log p)$ darab EREW lépéssel szimuláltunk, így összességében az elsőbbségi modell egy m költségű lépésének szimulációja $O((\log p)(\log p + m))$ költségű.

Mivel minden $p \geqslant 2$ -re $(\log p)(\log p + m) \leqslant (\log^2 p)m$, ezért az elsőbbségi modellbeli lépések szimulálása a konfliktusmentes modellben a költséget egy $O(\log^2 p)$ -s szorzóval növeli.

Egy m költségű P-CRCW utasítás szimulálásához használt minden egyes EREW utasítás költsége $O(\log p + m)$, mivel a z című rekesz helyett O(pz) méretűeket használunk, így $\log z$ helyett $O(\log p + \log z)$ lesz a címből adódó költség, így a nagyobb című rekeszek használata csak egy $O(\log p)$ -s additív taggal növeli a költséget.

A bizonyítás során egy P-CRCW lépést $O(\log p)$ darab EREW lépéssel szimuláltunk, így összességében az elsőbbségi modell egy m költségű lépésének szimulációja $O((\log p)(\log p + m))$ költségű.

Mivel minden $p \geqslant 2$ -re $(\log p)(\log p + m) \leqslant (\log^2 p)m$, ezért az elsőbbségi modellbeli lépések szimulálása a konfliktusmentes modellben a költséget egy $O(\log^2 p)$ -s szorzóval növeli.

Mivel ez minden lépésről elmondható, ezért a tétel futási időre vonatkozó állítását beláttuk.